

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเงินเดือนประชาชน

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคเงินเดือนประชาชน ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ใน ทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑/๒๕๕๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๒ โดยมีรายละเอียด เกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ของพรรคเงินเดือนประชาชน ดังนี้

นโยบายพรรคเงินเดือนประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๑

แนวนโยบายพรรค

พรรคเงินเดือนประชาชนได้รวบรวมสาระสำคัญที่เป็นปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการ ของประชาชนมาจัดทำขึ้นเป็นนโยบายของพรรคทั้งหมด ๑๑ ด้าน โดยในแต่ละด้านนั้น พรรคได้เตรียม จัดมาตรการรองรับที่สามารถปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาประเทศทั้งในระยะสั้น และระยะยาวไว้สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคต่อไป โดยสรุปสาระสำคัญของนโยบาย ในแต่ละด้าน ดังนี้

๑. ด้านการเมืองการปกครอง

๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุขของประเทศ

๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีมาตรการเพื่อพัฒนาระบบพรรคการเมือง และนักการเมืองของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถมีประสิทธิภาพ ศักยภาพ คุณธรรม จริยธรรม ความจริงใจ ความเสียสละ และความอดทน ในการเป็นนักบริหาร และนักปกครองที่ยึดมั่นใน อุดมการณ์อย่างแท้จริง เพื่อให้เป็นพรรคการเมืองตัวอย่างในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเมือง ที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติ และประชาชน โดยไม่หวังผลประโยชน์ตอบแทนต่อตน หรือกลุ่มของ ตนเป็นหลัก

๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดมาตรการ ให้เกิดการกระจายอำนาจการปกครอง
สู่ท้องถิ่นอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดการพัฒนาได้เท่าเทียมกันอย่างทั่วถึง

๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดมาตรการให้มีประสิทธิภาพ และโครงสร้างระบบ
บริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้มีความเป็นธรรมในการปฏิบัติงานทั้งต่อข้าราชการประจำ และประชาชน
ทั่วไป

๑.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์
เป็นประมุข และมาตรการเสริมสร้างให้ประชาชนทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย มีความรู้ ความเข้าใจ
และมีจิตสำนึกทางการเมืองสูง รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเองตลอดจนการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วย
การเสียสละ และมีความรับผิดชอบต่อแผ่นดิน

๑.๖ รับฟังปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ของประชาชน ในทุก ๆ ด้าน ทุก ๆ กลุ่ม และ
ทุก ๆ คน เพื่อนำมาวิเคราะห์สาเหตุแห่งปัญหา และหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน
โดยเร็วที่สุดภายใต้เหตุผลและความถูกต้อง ประกอบกับการตัดสินใจปัญหาโดยสันติวิธี และ
มีความยุติธรรมโดยทั่วกัน

๑.๗ ส่งเสริม สนับสนุน ให้นักเรียน นิสิต และนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอ
ความคิดเห็นทางการเมืองและพัฒนาประเทศร่วมกัน

๑.๘ ส่งเสริม สนับสนุน ให้คงไว้ซึ่งสถาบันกษัตริย์ผู้ใหญ่มั่นคง เพื่อช่วยเหลือดูแล
ด้านความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ โดยกำหนดให้มีสวัสดิการและค่าตอบแทนที่เป็นเงินเดือน
ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ในชีวิตประจำวัน ด้วยการเสนอกฎหมาย “พระราชบัญญัติสถาบันกษัตริย์
ผู้ใหญ่มั่นคงแห่งชาติ” ร่วมกับพี่น้องประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ

๑.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนการเมืองภาคประชาชนให้มีความเข้มแข็ง และเสนอกฎหมายต่าง ๆ
ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน ร่วมกับพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ
ตามวิถีทางประชาธิปไตยที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

๑.๑๐ เผยแพร่ความรู้ และทำความเข้าใจให้กับประชาชนทั่วประเทศ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจ
ในเรื่องรายละเอียด ของวิธีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทุกระดับอย่างชัดเจน

๒. ด้านเศรษฐกิจ การคลัง

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผลิตผลทางภาคเกษตรกรรมของไทย ให้เป็นสินค้าส่งออกที่มีคุณภาพระดับสากล จนเป็นที่ยอมรับและต้องการของตลาดโลก

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนเห็นความสำคัญและมีโอกาสปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญต่าง ๆ อาทิ ไม้สัก ฯลฯ ตลอดจนพืชผักในครัวเรือน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และเป็นการหารายได้เสริมอีกด้วย

๒.๓ ส่งเสริม สนับสนุนและจัดหามาตรการให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมทุกประเภท ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดการเสียดุลทางการค้ากับต่างประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมในครัวเรือน หรือท้องถิ่น อุตสาหกรรมหนักบางประเภท อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมการแปรรูปทางการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมด้านบริการและอื่น ๆ

๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันให้มีเมืองท่าปลอดภาษี และเมืองท่า ขนส่งสินค้า นานาชาติภายในประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยได้เป็นตัวแทนของภูมิภาคเอเชียในเรื่องการคมนาคม ขนส่งสินค้าต่าง ๆ ที่ไม่เกิดความเสียหาย ต่อประเทศชาติในแต่ละด้าน โดยให้ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนที่จะได้รับเพื่อการพัฒนาประเทศเป็นสำคัญ

๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุน จัดหามาตรการในการให้ความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องของเศรษฐกิจ การเงิน การธนาคาร กับประชาชนทุกระดับให้ทั่วถึงและถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนรู้ และเข้าใจในการจัดการด้านเศรษฐกิจทั้งแบบ มหาภาค และจุลภาค ตลอดจนให้ได้รู้ถึงบทบาท หน้าที่และความสำคัญ ของตนเองในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศไปพร้อมๆ กับรัฐ ด้วยระบบที่สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการเข้าใจ

๒.๖ ส่งเสริม สนับสนุนและจัดหามาตรการในการพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีทุกประเภท ของประเทศใหม่ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน และเกิดความเป็นธรรมกับประชาชนอย่างแท้จริง โดยสร้างระบบ ที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับประชาชน สร้างความพึงพอใจให้อยู่ในระดับที่ประชาชนไม่หลีกเลี่ยง การจ่ายภาษีเพื่อพัฒนาประเทศชาติและรัฐจะต้องมีมาตรการในการดำเนินการใช้จ่ายภาษีของประชาชน ในการพัฒนาประเทศอย่างคุ้มค่าทั่วถึงกันทั้งประเทศ

๒.๗ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความตื่นตัวทางธุรกิจ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อลดปัญหาคนตกงาน และลดการขาดดุลทางการค้า ตลอดจนเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับ

ประชาชน และเป็นการหารายได้เป็นเงินตราต่างประเทศจากชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวอยู่ในประเทศไทย หรือสั่งสินค้าของคนไทย ภายใต้คำขวัญที่ว่า “ประเทศไทยไม่เคยหลับ” หรือ “ประเทศไทยตื่นตลอด ๒๔ ชั่วโมง”

๒.๘ วางแผนและแก้ไขปัญหาการจราจรทั้งบนดินและใต้ดิน ทั้งทางน้ำและทางอากาศ ให้คล่องตัวเพื่อลดการสูญเสียน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองเวลา และเผาผลาญเงินของประชาชน อย่างเป็นรูปธรรม ค่าตลอดจนจะสามารถสร้างบรรยากาศในการลงทุนจากชาวต่างประเทศได้ หากการจราจร ไม่ติดขัด และพัฒนาระบบการรถไฟจากรางเดี่ยวเป็นรางคู่ขนานให้สามารถเชื่อมต่อกับประเทศใกล้เคียง ได้ด้วยประสิทธิภาพความเร็วสูง

๓. ด้านสังคม กฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม

๓.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาโครงการที่เป็นปัจจัยองค์ประกอบพื้นฐานในชีวิตประจำวันของประชาชนให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วทั้งประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง จนสามารถพึ่งตนเองได้ และมีบทบาทต่อการพัฒนา ประเทศ อีกทั้งยังสามารถดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในชุมชนของตนและเกื้อหนุนซึ่งกันและกันระหว่าง ชุมชนได้ เพื่อเป็นการลดช่องว่างของสังคม อันมีผลต่อการลดปัญหาของสังคมด้านอื่น ๆ โดยใช้ระบบ แบบเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างมีคุณธรรม ผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชาชน

๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหาวิธีการพัฒนาประเทศให้เป็นแบบยั่งยืน คือประชาชน สามารถพึ่งตนเองได้โดยรัฐเป็นผู้สนับสนุน โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการอำนวยความสะดวก และการบริการต่าง ๆ ของประเทศที่เป็นปัจจัยหลักให้กับประชาชนอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

๓.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการที่เน้นกิจกรรม และการปฏิบัติงานที่มุ่ง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพในแต่ละด้าน โดยเน้นภาพรวมของประชากรเป็นหลักสำคัญ

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนและจัดให้มีมาตรการในการพัฒนาชุมชนแออัดในด้านสถานที่ สาธารณูปโภค ความสะอาด สุขอนามัย การศึกษา และคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ในชุมชนแออัด มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน

๓.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีมาตรการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ ยาเสพติด อาชญากรรม โรคภัยไข้เจ็บ ภัยธรรมชาติ และอุบัติเหตุด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชน ในประเทศ

๓.๖ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาชน และประเทศ ให้มีการจัดเก็บข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน ทันสมัย สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ สำหรับการตัดสินใจในการพัฒนา และการบริหารประเทศได้อย่างถูกต้องตรงกับปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของประชาชนทุกระดับ

๓.๗ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้สื่อมวลชนทุกแขนง ทั้งของรัฐและเอกชน มีอิสระต่อความคิดสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ เป็นตัวอย่างที่ดีในการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการพัฒนาประเทศ และสร้างเวทีทางความคิด ของประชาชนในทุก ๆ ด้านอย่างมีคุณธรรม และมีความยุติธรรมในการเสนอข่าวที่เกิดขึ้นจริงให้ประชาชนได้รับทราบ

๓.๘ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการปรับปรุง แก้ไข กระบวนการยุติธรรม และตัวบทกฎหมาย ให้มีความเด็ดขาด บริสุทธิ์ ยุติธรรม เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดังกล่าว มีคุณภาพและคุณธรรมเพื่อประโยชน์สุขที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนอย่างแท้จริง โดยผู้กระทำผิดจะต้องได้รับการลงโทษจริง และผู้บริสุทธิ์ จะได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๙ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ของประชาชน

๔. ด้านการศึกษา วัฒนธรรม และการกีฬา

๔.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้เด็ก เยาวชน ที่จะเป็นประชากรรุ่นใหม่ของประเทศได้รับการศึกษาในภาคบังคับ ของรัฐ จากฐานเดิมที่จะเริ่มเป็น ๑๒ ปี ให้ได้มาตรฐานเป็น ๑๕ ปี โดยเร็วที่สุดอย่างมีคุณภาพ โดยเป็นการศึกษาแบบให้เปล่าหรือเรียนฟรี ซึ่งรัฐจะต้องมีบทบาทในการสนับสนุนงบประมาณให้ประชาชนตามสัดส่วนทั้งในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองให้มากที่สุด

๔.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้ระบบการศึกษาของไทยมีคุณภาพที่ได้มาตรฐานเท่าเทียมกันทั่วประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงระบบการเรียน การสอน หลักสูตร เนื้อหาวิชาจริยธรรม และจรรยาบรรณของครูผู้สอน สถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการจัด ระบบโรงเรียนแบบชุมชน หรือโรงเรียนใกล้บ้านอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างแท้จริง

โดยจะนำวิธีการสร้างโรงเรียนแม่แบบขึ้น สำหรับสร้างรูปแบบมาตรฐานในการพัฒนาครู วิธีการเรียนการสอน วิธีถ่ายทอดความรู้ หลักสูตรเนื้อหาวิชาและอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนทั่วประเทศ

๔.๓ ส่งเสริมสนับสนุน และให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย มีการศึกษาในทุก ๆ ด้าน โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งเป็นแบบของการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่จะไปพัฒนาคุณภาพชีวิต ของตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้

๔.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ให้มีความรู้ ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศที่สำคัญโดยให้มีมาตรฐานเท่ากับนานาชาติ เพื่อสอดคล้องกับการเป็นสังคมประชาการโลก

๔.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมของไทย ที่ดีงามรวมทั้งโบราณสถานต่าง ๆ ให้ดำรงอยู่อย่างถาวร และเป็นที่ยึดจักแพร่หลายกับประชาชน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันกับนานาชาติ

๔.๖ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาประเทศให้กับประชาชน เช่น การมีวินัยของคนในชาติการยึดมั่นในคุณธรรม ศีลธรรม และจริยธรรม ตลอดจนการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและอื่น ๆ

๔.๗ ส่งเสริม สนับสนุนและจัดหามาตรการให้ประชาชนเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อรักษาสุขภาพ ซึ่งมีผลต่อเนื่องในการพัฒนาให้เป็นนักกีฬา ระดับจังหวัด หรือเป็นมืออาชีพระดับชาติ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๔.๘ ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการบรรจุวิชา “การเมือง” และวิธีการเลือกตั้งนักรการเมือง อย่างถูกต้องวิธี และวิชา “การเกษตรพื้นฐาน” เข้าไปในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงระดับมหาวิทยาลัย

๕. ด้านสาธารณสุข

๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการพัฒนาประสิทธิภาพ และคุณภาพในการดำเนินงานของสถานพยาบาลของรัฐทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อให้บริการประชาชนทุกระดับได้อย่างเท่าเทียมกัน

๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการเพิ่มงบประมาณ และพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ของประเทศ โดยให้มีความรู้ ความสามารถได้มาตรฐาน และมีเพียงพอกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งการพัฒนา สาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ให้ได้มาตรฐานสำหรับประชาชนด้วย

๕.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการพัฒนางานวิจัยทางการแพทย์ทุกประเภท เช่น การผลิตยาเพื่อใช้ภายในประเทศ และส่งออก โดยเฉพาะยาสมุนไพรไทย เป็นต้น

๕.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการ ในการให้บริการ และเห็นความสำคัญของการใช้สิทธิเกี่ยวกับบัตรสาธารณสุข และบัตรประกันสังคมได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งการให้สวัสดิการแก่เด็กและผู้สูงอายุในด้านการรักษาพยาบาล และสุขภาพอนามัยฟรีทั่วประเทศ

๕.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการให้ความรู้ และการปฏิบัติตนให้ถูกต้องทางด้านสาธารณสุข ด้านการกีฬา ด้านโภชนาการ และด้านสุขอนามัยต่าง ๆ ให้กับประชาชนเพื่อการรักษาสุขภาพให้แข็งแรง เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรค และมีสุขอนามัยที่ดีของประชาชนทั่วประเทศ

๖. ด้านการเกษตร

๖.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ของเกษตรกร และพัฒนาคุณภาพของผลิตผลทางการเกษตร ด้วยวิธีการจัดการเกษตรแบบครบวงจร เพื่อเป็นการลดต้นทุน และใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีภายในประเทศอย่างมีคุณค่า

๖.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและจัดหามาตรการเพื่อให้มีการประกันราคาพืชผลของเกษตรกร ให้เกิดความเป็นธรรม และจัดหาตลาดเพื่อจัดจำหน่ายออกสู่ตลาดโลก พร้อมกับรักษาคุณภาพของพืชผล ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานในระดับสากลอยู่เสมอ

๖.๓ ส่งเสริม สนับสนุน ในด้านการวิจัยทางการเกษตรทุกประเภทอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตผลทางการเกษตร โดยการเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชน เกี่ยวกับการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและการผลิตอาหารเพื่อการบริโภคภายในประเทศตลอดจนทำเป็นสินค้าส่งออกที่ได้มาตรฐานของโลก

๖.๔ ส่งเสริมให้มีการทำฝนหลวงตามแนวพระราชดำริ และสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอแก่การเกษตรครอบคลุมทุกพื้นที่

๓. อุตสาหกรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

๓.๑ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และจัดมาตรการให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมทุกประเภท ที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลทางการเกษตรอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมอื่นๆ เพื่อการส่งออก รวมทั้งการจัดเขตอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน และสามารถดำเนินงานได้อย่างจริงจัง

๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดมาตรการให้อุตสาหกรรมที่รัฐสนับสนุนมีคุณภาพได้มาตรฐานโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ทั้งในระยะสั้น และระยะยาวด้วยวิธีการศึกษาข้อมูลที่ดี มีวิธีการป้องกันในเรื่องของการบำบัดน้ำเสีย มลพิษทางอากาศ และความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของประชาชนในโรงงานต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง

๓.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดมาตรการในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในทุก ๆ ด้าน เช่น การรักษาดินน้ำลำธาร ต้นไม้ ป่า ดิน น้ำ อากาศ สัตว์ป่า และอื่น ๆ ที่มีความสำคัญของมนุษย์ โดยจัดทำเป็นตัวอย่าง และให้ความรู้เกี่ยวกับประชาชนกับการสร้างเสริมการป้องกัน การบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชี้ให้เห็นโทษภัยอันเกิดจากการสูญเสียสิ่งแวดล้อม

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดมาตรการในการศึกษา วิจัย และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสร้างคุณภาพชีวิต ให้กับประชาชนในทางที่ถูกต้อง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะสั้น ๆ และระยะยาว โดยต้องมีการเผยแพร่ความรู้เรื่องนั้น ๆ แก่ประชาชนด้วย

๔. ด้านการสื่อสาร และคมนาคม

๔.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบโครงสร้างขนส่งมวลชน และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีประสิทธิภาพและราคาถูก มีความคล่องตัว และรวดเร็ว ตรงต่อเวลา ตลอดจนมีความปลอดภัยในการให้บริการกับประชาชนอย่างทั่วถึงกันทั่วประเทศ

๔.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดมาตรการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคม และการสื่อสารในภูมิภาคเอเชีย สำหรับการติดต่อค้าขายระหว่างประเทศในแต่ละทวีปทั่วโลก โดยมีขั้นตอนการจัดการด้วยระบบที่ชัดเจน รวดเร็วทันสมัย และมีอัตราค่าบริการราคาถูก

๕. ด้านการต่างประเทศ

๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศ รวมทั้งความสัมพันธ์ทางด้านการค้า โดยวางตัวเป็นกลางกับทุกประเทศทั่วโลก

๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้มีนักการทูตของประเทศที่มีความรู้ความสามารถในการเป็นตัวแทนของประเทศ เพื่อการสร้างภาพพจน์ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และสร้างมิตรประเทศอย่างดีทั่วโลก โดยหวังผลให้ประเทศไทยได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ทุก ๆ ด้าน ในสิ่งที่ประเทศยังขาดแคลน โดยให้เป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

๑๐. ด้านสวัสดิภาพและแรงงาน

๑๐.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้เกิดการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม โดยให้มีการพัฒนาฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีคุณภาพ และกำหนดอัตราค่าจ้างแรงงาน ที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน

๑๐.๒ ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการประกันสภาพการจ้างงานให้เกิดความมั่นคง โดยจัดทำมาตรฐานแบบเกื้อหนุนกันระหว่างนายจ้าง กับลูกจ้าง ควบคู่ไปกับระบบประกันสังคมจากรัฐ ระบบสวัสดิการที่จำเป็นจากนายจ้าง ระบบการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงาน และปลูกฝังให้ลูกจ้างมีความรับผิดชอบต่อการทำงานอย่างมีคุณภาพอยู่ตลอดเวลา

๑๐.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการพัฒนาคุณภาพ และเพิ่มปริมาณของฝีมือแรงงานที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ โดยการจัดการศึกษาและฝึกอบรมจากภาครัฐ และสนับสนุนให้มีการจัดส่งแรงงานที่ได้มาตรฐานไปทำงานในต่างประเทศที่มีความมั่นคงปลอดภัย พร้อมค่าจ้างแรงงานที่เหมาะสมในทุกสาขาอาชีพเพื่อหารายได้ให้กับประชาชน

๑๑. ด้านรัฐสวัสดิการ

๑๑.๑ เสนอให้ออกกฎหมาย “พระราชบัญญัติเงินเดือนเพื่อประชาชน” เพื่อให้ประชาชน คนไทยมีเงินเดือนตั้งแต่แรกเกิดถึงผู้สูงอายุทุกคน และตั้งกองทุนเพื่อให้กู้ยืมโดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันในอัตราดอกเบี้ยถูก

๑๑.๒ ปรับระบบและโครงสร้างการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดอย่างเท่าเทียมกันทั่วประเทศเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและตั้งกองทุนให้กู้ยืมทางการศึกษา โดยให้ผ่อนชำระในระยะยาวหลังจบการศึกษาและมีงานทำแล้ว โดยรัฐจะต้องช่วยจัดหางานให้เพียงพอกับนิสิตนักศึกษาที่จบการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี

๑๑.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง โดยเสนอออกเป็นกฎหมาย ให้มีเอกสารสิทธิในที่ดินเป็นโฉนดครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

๑๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนให้เพิ่มเบียดเบียน และค่าเสียดเบียนให้กับข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ทหารพราน และอาสาสมัครที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาคสนาม ในภาคพื้นดิน ในทางทะเล ในแม่น้ำ ลำคลอง และในอากาศ ตามแนวชายแดนของประเทศไทย และรวมถึงการปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงภัย ในที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลเกินกว่า ๑,๐๐๐ ฟุต ขึ้นไป

๑๑.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพมียานพาหนะ อาวุธยุทโธปกรณ์ ที่ทันสมัย และเพียงพอต่อการป้องกันประเทศ โดยเฉพาะตามแนวชายแดนของประเทศไทย

๑๑.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ขึ้นเงินเดือนและค่าตอบแทนให้กับข้าราชการทุกกระทรวง ทุกหมู่เหล่า เพิ่มขึ้นทุกปีเพื่อให้เพียงพอแก่ค่าครองชีพในปัจจุบัน

๑๑.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการชั้นผู้น้อยมีที่ดินทำกิน มีบ้านและที่อยู่อาศัย ในราคาถูกลง

๑๑.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นหน้าด่านของกระบวนการยุติธรรม มีสวัสดิการที่ดี มีบ้านพักอาศัย และมีอุปกรณ์ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ และเครื่องมือต่าง ๆ รวมทั้งอาวุธปืนให้เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่

๑๑.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรได้ซื้อปุ๋ยในราคาถูกลงเพื่อลดต้นทุนในการเกษตร และจัดตั้งกองทุนเพื่อปลดหนี้ให้กับเกษตรกรทุกปีทั่วประเทศ

๑๑.๑๐ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการครู และครูเอกชน ได้มีสิทธิกู้ยืมเงินในอัตรา ดอกเบี้ยที่ถูกและผ่อนชำระในระยะยาว เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับแม่พิมพ์ของชาติ

ข้อบังคับพรรคเงินเดือนประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การดำเนินกิจการของพรรคสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.๒๕๕๐ ผู้จัดตั้ง พรรคเงินเดือนประชาชน โดยความเห็นชอบของที่ประชุมได้มีมติเป็นเอกฉันท์ กำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเงินเดือนประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองจากนายทะเบียน พรรคการเมือง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า “พรรคเงินเดือนประชาชน” เรียกชื่อย่อว่า งคช. เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “PEOPLE SALARY PARTY” และเรียกชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า PSP

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

๔.๑ เครื่องหมายพรรคเงินเดือนประชาชน ประกอบขึ้นด้วยวงกลมสองวง ภายในวงกลมเล็ก มีภาพตัว M ซ้อนกันสามตัว เป็นสีแดง สีขาว และสีน้ำเงิน ซึ่งมีความหมายถึงความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และมีพื้นวงกลมเป็นสีเหลืองทอง หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์และความอยู่ดีกินดีของพี่น้องประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ ส่วนภายในวงกลมใหญ่ที่ล้อมรอบวงกลมเล็ก มีพื้นวงกลมเป็นสีม่วง แสดงถึงความมีศิลป์ในการบริหารประเทศ ประกอบด้วยตัวอักษรกราฟฟิกชื่อของพรรคด้านบนเป็นภาษาไทยว่า “พรรคเงินเดือนประชาชน” และด้านล่างเป็นภาษาอังกฤษว่า “PEOPLE SALARY PARTY” เป็นตัวอักษรสีขาวดั่งภาพ

๔.๒ ตราขงเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๔.๑ หากแต่ใช้สีเดียวกัน และสีพื้นของเครื่องหมายไม่มีดั่งภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๖๒ ซอย ๑ ถนนนาค่วม ตำบลชมพู อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ๕๒๑๐๐

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมีมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖ สาขาพรรคเงินเดือนประชาชนที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า “พรรคเงินเดือนประชาชน สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุสามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่กฎหมายกำหนด ต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค ณ สำนักงานใหญ่พรรค หรือต่อประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรค หรือ ต่อสมาชิกพรรค ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรค ณ สถานที่ ๆ หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่เกินสองคน

เมื่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรคโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อ ๗

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๔ วรรคสอง

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่า มติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาค และจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้ง ทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้ที่มีพร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและ ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมี ดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๓ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัยดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝักใฝ่ต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคล และวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้ โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- (๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ขอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค

(๕) เจริญญิกพรรค

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค

(๗) โฆษกพรรค

(๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคนในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๕

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียดลให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก และให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรค หรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

- (๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ
 (๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก
 (๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ
 (๗) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค
 ทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรค
 มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่
 พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)
 ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการ
 บริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระ
 และนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการ
 เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการ
 บริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมือง
 จะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค
 (๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค
 และข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงิน
 ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง
 ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน ให้จัดสรร
 เป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อ
 แต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมาธิการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติและขุดเล็กการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) ขุดเล็กพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๕) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๖) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เจริญญิกพรรคมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วนของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนโดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อดำเนินการของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการดังกล่าวต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยการลงมติเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) ทรัพย์สินสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๓) โฆษกสาขาพรรค

(๔) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๐

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรคและจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขานั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวง ของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) ทรัพย์สินของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ-รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคมีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
 - (ก) แถลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค
 - (ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย
- (๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือ

คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ครบวาระ
- (๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายใน สี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕
- (๓) ลาออก
- (๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมีดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๐ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๒ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

- ข้อ ๔๓ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง
- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง
 - (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง
 - (๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขานุการพรรคการเมือง รองเลขานุการพรรคการเมือง เหรัญญิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง
 - (๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง
 - (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา
 - (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
 - (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง
 - (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
 - (๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๒ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ
- ข้อ ๔๔ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยปีละสี่ครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๖ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้ รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๗ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๘ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไป หรือการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการ สาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคล ผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบสัดส่วน ในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๔๙ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกในเขตเลือกตั้งนั้นไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรค ไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้ เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๑ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๒ กำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและประธานสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่ประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๔ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงิน ได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาคแก่พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๕๙ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร และจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๐ การบริจาคแก่พรรคการเมืองให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๑ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคน ลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๒ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๑ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๓ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๔ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๕ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๓ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคท้าย

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๖ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ผู้ตัดสินใจมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๘ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๖๙ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๐ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้ว ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเงินเดือนประชาชน

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเงินเดือนประชาชน จำนวน ๕ คน คือ

๑. นายอินแก้ว เทียนแก้ว	หัวหน้าพรรค
๒. นางพรรณี อุ่นธง	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายบุญส่ง เทียนแก้ว	เลขาธิการพรรค
๔. นายบุญเลิศ เทียนแก้ว	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางแสงคำ เทียนแก้ว	เหรัญญิกพรรค
๖. นางประทุมวัน ศรีวิชัย	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๗. นายอำนาจ เทียนแก้ว	โฆษกพรรค

๘. นายสมนึก เทียนแก้ว กรรมการบริหารพรรค
๕. นายเจริญ เทียนแก้ว กรรมการบริหารพรรค
จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

อภิชาติ สุจริตานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง